

fig en Skrivelse af den 12te i ſamme Maa-
ned fra Miniſteriet for Iſland. Men det
gør for Reſten ikke noget. — Det, jeg vilde
tage Ordet for, var dette, at jeg vilde lægge
Udvalget paa Hjerte noje at prøve denne
Sag. Jeg vil tillade mig om den at gøre
nogle Bemærkninger, ſom jeg henſtiller til
de Herrers Overvejelse. Det forekommer
mig nemlig klart, at det er en Slags national
Ureſſag at holde Juſtits paa ſit Søterri-
torium. Det er noget, ſom alle Stater gøre,
ſaa vidt de formaa det. Det er alle Begne
noget, ſom betragtes ſom Statens Marines
Opgave at ſtaffe Landets Love Ugtelſe og
Reſpekt paa Statens Søteritorium lige ſaa
vel ſom ſlig Reſpekt fordres paa Land-
territoriet. Det maa naturligvis være inden
for Mulighedernes Grænſe, og det kan
maaſte gerne være, at Altingets Henſtilling
er gaaet noget videre, end man egentlig bør
gaa. Det ligger nemlig i Tingenes Natur,
at et Land med ſaa udſtrukte Riſikſtrækninger
ſom Iſland naturligvis ikke kan bevogtes
paa den Maade, at der alle Begne er
Stationsſkibe, ſom ere i Stand til at
paape, at der ikke foregaar nogen Over-
trædelse af Lovgivningen. Det Maa
kan man ikke ſætte ſig, og det har
heller ikke været Marineminifteriets Tante.
Men det, man kan gøre, er at forſøge paa
at ſtatuerer nogle Ekſempler. De Straffe,
ſom Lovgivningen ſætter for Udøvelſe af
ulovligt Trawlfiſteri paa Søterritoret ved
Iſland, ere nemlig nu meget betydelige; og
ſkulde det kunne lykkes nogle Gange at gøre
diſſe alvorlige og følelige Straffebestemmel-
ſer gældende mod Fiſterne, ſaaledes at de
komme til at indſe, at der er betydelig Ri-
ſiko forbunden med den Ting, ſaa er der al
Grund til at tro, at dette Misbrug vil
holde op. Og der er ſaa meget mere Grund
til at ſtride ind mod dette Uvæſen, ſom det
jo drives paa en Maade, ſom indeholder en
høj Grad af Ringegagt over for den danſke
Stat og den danſke Lovgivning. Det er
nemlig ganſke klart, at diſſe Skibe udruſtes
i England med det bevidſte Formaal at
overtræde den her omtalte Lovgivning, fordi
dette Trawlfiſteri ikke godt kan drives an-
dre Steder end paa Søterritoret; kommer
man længere ud i Havet end paa Søterri-
toriet, ſaa er Vandet for dybt til, at Trawl-
fiſteriet kan drives. Det er alſaa derfor
noget, ſom formelig er præpareret i For-
vejen, og de vedkommende vide, at man ud-
ruſter diſſe Ekſpeditioner med hurtigſejlende
Dampſkibe til Trawlfiſteriet med det beſtemte
Formaal for Øje paa Trods at drive dette
Fiſteri paa Søterritoret under Iſland.
Det er desuden efter alle ſagkyndiges Me-

ning en for Fiſkeriet i høj Grad ødelæg-
gende Fremgangsmaade, ſom er fordærvelig
ikke alene for Iſland eller de islandſke Fi-
ſkere, men ogſaa for de danſke Fiſkere, ſom
mere og mere have begyndt at viſe ſig un-
der Iſland, og ſom ſikkert ville blive ved
dermed, derſom Forholdene blive indrettede
ſaaledes, at de kunne være tjente dermed.
Og i denne Henſeende ſpiller den her om-
talte Foranſtaltning en ſtor Rolle, baade
fordi det nu drevne Trawlfiſteri for Frem-
tiden vil udøve en meget ødelæggende Ind-
flydſelſe paa Fiſkebeſtanden, og ogſaa fordi
dette Fiſteri en masse, ſom derved foran-
lediges, medfører, at Markedet bliver over-
fyldt af Fiſk, ſaa at de danſke og islandſke
Fiſkerier ikke godt kunne betale ſig, og de
ſaa i alt Fald gennem dette Trawlfiſteri en
Konkurrence, ſom er ganſke unaturlig, og
ſom har ſin Rilde i et ganſke uberettiget
Forhold. Jeg vilde derfor meget anbefale
det ærede Udvalg at overveje denne Sag. —
Maa jeg endnu tilføje nogle Bemærkninger.
Det er mig nemlig magtpaaliggende, at der
ikke ſkal opſtaa nogen ſtørre Miſſtemning,
om jeg maa udtrykke mig ſaaledes, mellem
Iſlands Repræſentation og Danmarks Re-
præſentation, end nødvendigt er. Det er jo
betændt nok, og det kan jo ikke nytte at
dølge det, at den Ordning af Iſlands Stil-
ling i Monarkiet, ſom blev truffen ved Lov
af 2den Januar 1871, ikke har i alle Hen-
ſeender tilfredsſtillet Iſlænderne, og at
der har været, om man vil kalde det ſaa,
en vis ſeparatiſtiſt Tendens der oppe, ſom
maaſte har medført, at man undertiden har
ſet noget ſtævt til os Danſke. Men jeg tror
paa den anden Side ikke, at man bør til-
lægge diſſe Stemninger nogen ſtor Betyd-
ning; jeg tror ikke, de gaa dybt, og de have
ikke til Dato givet ſig Udſlag i noget ſom
helſt illoyalt Skridt fra det islandſke Altings
Side. Men det af Ordſøreren omtalte Lov-
forſlag tror jeg ikke, man bør betragte ſom
noget Udſlag af en ſaadan mod Danmark
mindre velvillig Stemning. Det er et Ud-
ſlag af økonomiſte Begreber, økonomiſte
Ideer, ſom have gjort ſig ſtærkt gældende
der oppe paa Iſland, og ſom man kan finde
forkerte, men ſom viſnok ikke have noget
med det egentlige nationale at beſtille. Jeg
vil i den Henſeende forſt henlede Opmærk-
ſomheden paa, at den Forholdsregel, ſom
Altinget har bragt i Forſlag i det Lovfor-
ſlag, ſom gik gennem paa det ſidſte Alting,
er ikke blot rettet mod Røbmænd af danſk
Nationalitet, men det er rettet mod Røb-
mænd, der ere hofatte her nede, og ſaaledes
ogſaa rettet mod de Iſlænder, der ere
blandt de Røbmænd, der drive Handel paa